

ABSTRAK

Disertasi ini merupakan satu kajian sosiolinguistik yang mengkaji sikap terhadap bahasa Melayu dan penggunaannya di kalangan pelajar universiti di Selatan Thailand.

Kajian ini dibuat untuk melihat sikap dan penggunaan bahasa Melayu pelajar yang mengikuti kursus bahasa Melayu. Dari segi latar belakang, bahasa Melayu yang dipelajari itu merupakan bahasa kaum minoriti dan ditawarkan di universiti sebagai satu mata pelajaran bahasa asing serta merupakan bahasa ibunda kepada majoriti penduduk yang beragama Islam di kawasan tersebut.

Kaedah soal selidik dan pemerhatian ikut serta telah digunakan untuk mengumpul data. Data yang dikumpul melalui soal selidik diproses menggunakan program SPSS versi 10.0 untuk mendapatkan peratusan dan kekerapan.

Analisis sikap dibuat dari aspek sikap pelajar secara umum terhadap bahasa Melayu, sebab-sebab pelajar mempelajari bahasa Melayu dan motivasi pelajar dalam mempelajari bahasa Melayu. Analisis penggunaan bahasa pelajar pula dibuat berdasarkan analisis domain, iaitu dalam domain kekeluargaan, kejiranan, persahabatan, pentadbiran dan pengurusan, jual beli dan keagamaan.

Dapatan kajian menunjukkan pelajar bersikap amat positif terhadap bahasa Melayu. Beberapa angkuabah turut mempengaruhi, iaitu bahasa ibunda, jantina dan agama. Motivasi responden mempelajari bahasa Melayu adalah bersifat integratif, instrumental dan bersifat identiti dan kesetiaan kepada bahasa ibunda/ nenek moyang.

Bahasa Melayu dikesan sebagai salah satu bahasa yang digunakan oleh responden dalam keenam-enam domain, bagi responden yang beragama Islam sahaja. Bahasa Melayu digunakan terutamanya dalam domain kekeluargaan. Penggunaan bahasa Melayu kebanyakannya dalam bentuk percampuran kod bahasa Melayu dan bahasa Thai. Bahasa Melayu yang digunakan oleh responden ada dua bentuk, iaitu bahasa Melayu Standard seperti yang digunakan di Malaysia dan bahasa Melayu dialek Patani. Penggunaannya bergantung kepada domain sama ada formal atau tidak formal.

Walaupun responden bersikap amat positif terhadap bahasa Melayu, namun dari segi penggunaannya terhad. Sifat responden yang dwibahasa dan dasar bahasa negara yang menetapkan hanya bahasa Thai sebagai bahasa rasmi dan bahasa kebangsaan negara telah memberi kesan kepada penggunaan bahasa Melayu, yang kini hanya menjadi bahasa yang berperanan dalam hubungan kekeluargaan dan urusan keagamaan sahaja.

ABSTRACT

This is a sociolinguistic study on attitudes and use of bahasa Melayu amongst university students in Southern Thailand.

The objective of the study is to examine the attitudes and use of bahasa Melayu amongst students of bahasa Melayu courses at two universities in Southern Thailand. Bahasa Melayu is a language of the minority groups living in Southern Thailand. For most of the Muslim Thais, bahasa Melayu is their mother tongue. Universities in Southern Thailand in particular University of Walailak and Prince of Songkla University offer bahasa Melayu as a foreign language course to their students.

The methods used for data collection are questionnaire and participant observation. The data was processed and analysed using the SPSS version 10.0 programmes for the purpose of getting percentage and frequency counts.

The analysis on attitudes was done by examining students attitudes towards bahasa Melayu and what motivates them to study the language. The analysis of the use of bahasa Melayu by the students is based on domain analysis in domains such as the family, the neighbourhood, friendship, administration and management, business and religion.

Results from this study show that the students' attitudes towards bahasa Melayu is positive. Variables that contribute towards this include mother tongue, gender and religion. Students are motivated to learn bahasa Melayu for integrative and instrumental purposes. Another important factor is spirit of the identity and loyalty towards language as this is the language of their parents and ancestors.

The study indicates that the Thai Muslims use Bahasa Melayu in all the six domains mentioned above. The most frequent is within the family domain. It is found that the speakers mostly code-switch between bahasa Melayu and the Thai Language and vice versa. There are two varieties of bahasa Melayu used by the respondents, namely *Standard Malay (as used in Malaysia)* and another variety is the Patani Dialect. The use of bahasa Melayu either the standard or the dialectal variety depends on the domain and event, formal or informal.

Although the attitude of the respondents towards bahasa Melayu is positive in nature, nevertheless the use of the language is limited. The bilingual characteristic of the respondents, and the country's language policy which stipulated that only the Thai language (the national language) is to be used in official functions bears strong implication on bahasa Melayu. As such the role and use of bahasa Melayu is only limited to those functions within the family circle and religious related matters.